

Silvertonkruin
Gemeenskapskerk
Gewortel in Christus. Vernuwe deur die Gees.

VAN EREDIENS TOT EREDIENS

Draai om en leef

Sewe dae om God se waarskuwing as 'n genadige roepstem na lewe te hoor

6-12 September 2026

Vyftiende Sondag van Koninkrykstyl

Esegiël 33:7-11 | Psalm 119:33-40 | Romeine 13:8-14 | Matteus 18:15-20

'Draai om, draai om van julle verkeerde paaie af!'

Esegiël 33:11

Hoe om hierdie week te gebruik

God se waarskuwing is nie die taal van iemand wat ons ondergang begeer nie. Dit is die dringende stem van die lewende God wat ons uit vernietigende paaie terugroep: Draai om en leef.

Hierdie gids is veral vir individuele volwasse gebruik saamgestel, maar kan ook met 'n eggenoot, vriend of geloofsgroep gedeel word. Lees die aangeduide Skrifgedeelte stadig. Jy hoef nie elke vraag af te handel nie. Kies die vraag wat jou eerlik laat stilstaan, voer die eenvoudige geloofshandeling uit en sluit met die gebed af. Die doel is nie om sewe lesse te voltooi nie, maar om jou hele lewe weekliks onder God se Woord te plaas.

DIE GEESTELIKE REIS DEUR DIE WEEK

SO Luister Die wagter hoor eers	MA Praat Waarheid wat lewe dien	DI Erken Skuld sonder wanhoop	WO Draai Bekering as genade
DO Herstel Praat met, nie oor nie	VR Bemin Liefde doen geen kwaad	SA Leer Rig my hart en voet	

God se waarskuwing wil nie ons wanhoop verdiep nie. Dit ontbloot die pad van dood sodat ons die genadige uitnodiging kan hoor: Draai om, ontvang die lewe en laat liefde jou volgende stap vorm.

'N EENVOUDIGE RITME

1	Lees	Lees die Skrifgedeelte stadig, verkieslik hardop.
2	Luister	Let op wat jou troos, ontstel, uitdaag of laat weerstand bied.
3	Dink	Kies een oop vraag en antwoord eerlik, sonder 'n netjiese geloofsantwoord.
4	Leef	Voer die konkrete geloofshandeling uit as antwoord op God se genade.
5	Bid	Staan persoonlik voor God met jou waarheid, nood en hoop.

SONDAG

Die wagter hoor eers

LEES VANDAG

Esegiël 33:7 | Lees ook Esegiël 33:1-11

OORDENKING

Esegiël praat as profeet tussen Judeërs wat in Babilonië in ballingskap leef. Jerusalem se val lê soos 'n donker horison oor hoofstuk 33; kort ná ons gedeelte kom die berig dat die stad ingeneem is. Tog word hierdie hoofstuk ook 'n draaipunt in die boek. Ná lang hoofstukke van oordeel begin die boodskap al hoe duideliker na herstel en nuwe lewe beweeg.

God stel Esegiël as 'n wagter oor die huis van Israel aan. In 'n antieke ommuurde stad het 'n wagter van 'n hoë plek af uitgekyk. Hy moes gevaar betyds raaksien en alarm maak. Die beeld dra erns: stilte kan mense aan gevaar uitlewer. Maar vers 7 plaas iets vóór die waarskuwing: 'Wanneer jy 'n woord uit my mond hoor...' Die wagter se eerste taak is nie praat nie, maar luister.

Die Ou-Testamentikus Daniel I. Block beklemtoon dat Esegiël se gesag nie uit 'n skerp persoonlikheid of 'n selfverklaarde rol kom nie. Hy is deur God geroep en aan God se woord gebind. Die wagter mag dus nie sy eie ergernis, politieke voorkeur of vermoede as God se stem aanbied nie. Hy moet ontvang voordat hy uitspreek.

Dit is 'n belangrike begrensing vir ons tyd. Esegiël 33 gee niemand toestemming om die morele toesighouer van elke kollega, familielid of vreemdeling op sosiale media te word nie. Christelike waarheid begin by 'n mens wat self onder die Woord staan: bereid om reggestel te word, bewus van eie blindekolle en stadig genoeg om God se bedoeling te onderskei.

Tog mag luister nie 'n verskoning vir eindelose uitstel word nie. Daar is oomblikke wanneer 'n mens iets raaksien wat werklik skade doen: oneerlike syfers, vernederende humor, 'n patroon van uitbuiting, 'n familielid wat gevaar loop, of taal wat 'n hele groep se waardigheid afbreek. Die vraag is dan nie slegs: 'Het ek 'n mening?' nie, maar: 'Het ek aandagtig genoeg geluister om verantwoordelik te kan praat?'

Die evangelie in hierdie roeping is dat God nie swyg terwyl sy mense op 'n pad van dood beweeg nie. Hy spreek. Hy stuur. Hy maak 'n terugkeer moontlik. Voor ons hierdie week leer om moeilike waarheid te praat, ontvang ons eers die genade om self aangespreek te word. Die lewende God waak oor sy volk en sy waarskuwing mik reeds op lewe.

Die getroue wagter begin nie met 'n mening nie, maar met 'n oor wat onder God se Woord staan.

MAANDAG

Waarheid wat lewe dien

LEES VANDAG

Esegiël 33:8-9

OORDENKING

God beskryf twee moontlikhede. As die wagter swyg, word hy aanspreeklik gehou vir die waarskuwing wat hy moes gee. As hy wel waarsku en die ander mens luister nie, het hy sy eie verantwoordelikheid nagekom. Die onderskeid is eenvoudig, maar bevrydend: ons is verantwoordelik vir getroue getuienis; ons beheer nie 'n ander mens se antwoord nie.

Baie volwassenes ken die uitputting van verantwoordelikheid sonder beheer. 'n Bestuurder kan 'n probleem eerlik benoem, maar nie 'n werknemer se keuse afdwing nie. 'n Ouer kan 'n volwasse kind waarsku, maar nie sy of haar lewe oorneem nie. 'n Vriend kan vra oor gevaarlike gedrag, maar nie herstel namens die ander doen nie. Wanneer ons hierdie grens vergeet, wissel ons maklik tussen manipulasie en moedeloosheid.

Die teenoorgestelde gevaar is stilte. Ons swyg omdat ons konflik vrees, ons posisie wil beskerm, lojaal aan die groep wil lyk of nie die 'moeilike persoon' wil wees nie. In 'n werksomgewing kan so 'n stilte 'n kollega onbeskerm laat, korrupsie laat groei of 'n veiligheidsrisiko normaliseer. Esegiël herinner ons dat niks doen soms ook 'n morele keuse is.

Maar die doel van waarskuwing is nie om 'n oortreder te verneder nie. God sê dat die goddelose van sy weg moet omdraai. Die waarskuwing mik dus op verandering en lewe. Dit vra 'n ander toon as woede wat net straf wil sien. Waarheid wat lewe dien, is spesifiek, eerlik en tydig; dit weier skinder en openbare beskaming; dit laat ruimte vir 'n verantwoordelike antwoord.

Daar is ook magsverskille. As jy afhanklik is van iemand wat jou kan benadeel, hoef getrouheid nie te beteken dat jy hom of haar alleen konfronteer nie. 'n Veilige kanaal, 'n vertroude senior, 'n professionele liggaam, 'n beskermingsproses of regsadvies kan die regte vorm van waarheid wees. Esegiël roep ons tot verantwoordelikheid, nie roekeloosheid nie.

Die gereformeerde openbare teologie van Dirkie Smit help ons om geloof nie tot 'n private gevoel te beperk nie. God se waarheid raak die werklike ruimtes waar mag, geld, waardigheid en toegang verdeel word. Tog bly ons getuienis begrens: ons spreek wat aan ons toevertrou is, op 'n wyse wat die naaste se lewe dien, en laat die uitkoms in God se hand.

Getrouheid vra dat ek die waarheid dien; dit vra nie dat ek 'n ander mens se uitkoms beheer nie.

DINSDAG

Skuld sonder wanhoop

LEES VANDAG

Esegiël 33:10

OORDENKING

Israel antwoord op die waarskuwing: 'Ons oortredings en ons sondes rus swaar op ons, en ons teer weg daardeur. Hoe kan ons dan lewe?' Vir die eerste keer in hierdie gedeelte praat die volk self. Hulle ontken nie meer die skade nie. Hulle voel die gewig daarvan. Tog is hulle vraag nie reeds geloof nie; dit kan ook die taal van wanhoop wees: die verlede is te swaar, daarom is geen nuwe pad moontlik nie.

Daar is 'n verskil tussen skuld wat tot bekering lei en skaamte wat 'n mens vaspen. Gesonde skuldbesef kan sê: 'Ek het verkeerd gedoen; ek moet dit erken en herstel.' Vernietigende skaamte sê: 'Ek is net my mislukking; niks kan verander nie.' Die eerste neem verantwoordelikheid ernstig. Die tweede klink soms nederig, maar kan ons eintlik verhinder om die volgende eerlike stap te neem.

Let op die meervoud: 'ons oortredings'. Esegiël spreek 'die huis van Israel' aan. Sonde is persoonlik, maar nooit net privaat nie. Gewoontes word kulture; individuele stiltes word instellings; voordele vir sommige kan swaar laste vir ander word. In Suid-Afrika moet ons daarom nie slegs vra wat ek doelbewus gedoen het nie, maar ook by watter onregverdige patroon ek baat, watter vernederende taal ek laat verbygaan en wie die prys van my gemak betaal.

Tog is kollektiewe skuld nie 'n vae wolk waarin niemand iets konkreet kan doen nie. Die teks roep elke hoorder tot 'n werklike draai. Dit kan beteken dat jy krediet aan 'n kollega teruggee, 'n fout in 'n verslag regstel, iemand betaal wat jy laat wag het, 'n rassistiese aanname erken, of ophou om 'n familielid deur stilte te straf. Bekering kry 'n adres.

Johannes Calvyn lees God se soortgelyke woorde in Esegiël 18 as 'n oproep wat ellendige mense uit wanhoop terugbring na die hoop op vergifnis. God wys die wond om te genees, nie om die berouvolle mens in die wond toe te sluit nie. Gereformeerde geloof neem sonde ernstig juis omdat genade werklik is.

As hopeloosheid aanhou en alles donker maak, is dit nie 'n teken dat jy harder alleen moet probeer nie. Praat met 'n vertroude mens, predikant, berader of gesondheidswerker. God se vraag 'Hoe kan ons lewe?' open 'n gesprek; dit sluit jou nie in stilte op nie. Môre hoor ons God se antwoord. Vandag mag jy die waarheid benoem sonder om jou identiteit aan jou mislukking oor te gee.

Genade maak eerlike skuld moontlik sonder om my hele identiteit aan my mislukking uit te lewer.

WOENSDAG

Draai om en leef

LEES VANDAG

Esegïel 33:11 | Heidelbergse Kategismus, Sondag 33

OORDENKING

God antwoord Israel se vraag met 'n eed: 'So waar as Ek leef...' Die lewende God verbind sy eie Naam aan wat volg. Hy skep nie behae in die dood van die goddelose nie, maar daarin dat die goddelose van sy weg omdraai en lewe. Die waarskuwing kom dus uit God se heilige teenstand teen sonde én uit sy begeerte dat die sondaar nie in vernietiging bly nie.

Die Hebreeuse werkwoord wat herhaal word, beteken letterlik om te draai of terug te keer. 'Draai om, draai om.' Beking is meer as 'n slegte gevoel oor gister. Dit is 'n koersverandering: weg van 'n pad wat dood bring, terug na die God van die lewe. Die herhaling dra dringendheid, maar ook uitnodiging. Daar is nog 'n pad terug.

Calvin beklemtoon in sy uitleg dat hierdie woord nie gegee word om mense in spekulاسie oor God se verborge raad vas te trek nie. Dit roep mense wat wanhoop om God op sy geopenbaarde belofte te neem: geen mens wat werklik terugkeer, word deur God weggejaag nie. Die uitnodiging tot bekering is daarom self goeie nuus.

Die Heidelbergse Kategismus beskryf ware bekering met twee bewegings: die afsterwe van die ou mens en die opstanding van die nuwe. Die eerste is opregte droefheid oor sonde en 'n groeiende weglug daarvan. Die tweede is hartlike vreugde in God deur Christus en 'n liefde om volgens God se wil te leef. Beking is dus nie net 'hou op' nie. Dit is ook 'kom leef'.

Die verse direk ná ons gedeelte maak die draai tasbaar: 'n pand word teruggegee, gesteelde goed word vergoed en reg word gedoen. As oneerlikheid geld betrek het, kan bekering terugbetaling vra. As 'n ander se reputasie beskadig is, kan dit 'n regstelling voor dieselfde gehoor vra. As 'n gewoonte jou liggaam of verhoudings vernietig, kan die nuwe weg grense, behandeling en ondersteuning insluit.

Ons maak nie onself lewend deur 'n indrukwekkende herstelplan nie. Christus het vir sondaars gesterf en is opgewek; die Gees wek die nuwe lewe. Daarom kan die eerste draai klein maar werklik wees. Jy hoef nie te wag totdat jy alles voel of verstaan nie. God se genade ontmoet jou op die pad van terugkeer.

Beking is God se genadige uitnodiging om 'n pad van dood te verlaat en die lewe in Christus te ontvang.

DONDERDAG

Praat met, nie oor nie

LEES VANDAG

Matteus 18:15-20 | Esegïel 33:7-9

OORDENKING

Jesus se woorde oor konflik staan tussen twee groot beelde van genade. Net vooraf vertel Hy van die herder wat die verdwaalde skaap gaan soek; net hierna leer Hy Petrus oor vergifnis sonder klein berekening. Die proses in Matteus 18 is daarom nie 'n koue prosedure om mense uit te vang nie. Die doel verskyn reeds in vers 15: 'As hy na jou luister, het jy jou broer teruggewen.'

Die eerste beweging is direk en begrens: gaan praat met die persoon, alleen. Jesus sny die gewone ompad deur waarin ons eers met almal behalwe die betrokke mens praat. Skinder bied die kort verligting van simpatie, maar dit vergroot dikwels die wond en ontnem die ander die kans om te hoor en te antwoord.

Tog is 'alleen' nie 'n reël wat veiligheid kanselleer nie. Waar daar mishandeling, intimidasie, seksuele wangedrag, bedrog of 'n ernstige magswanbalans is, kan 'n direkte private gesprek onveilig of onvanpas wees. Dan is getuies, beskermingsbeleid, professionele ondersteuning of 'n formele proses nie ongehoorsaamheid nie; dit kan juis die manier wees waarop waarheid en die kwesbare beskerm word.

As die eerste gesprek nie vrug dra nie, word een of twee ander betrek. Hulle is nie 'n skare wat druk moet uitoefen nie, maar getuies wat help luister, feite bevestig en die gemeenskap se wysheid inbring. Eric Barreto beskryf die gedeelte tereg nie bloot as 'n meganiese bloudruk nie, maar as 'n stel waardes vir 'n brose gemeenskap: konflik moet aangespreek word, en verwerping mag nooit ons eerste instink wees nie.

Dit verbind met Esegïel se wagter. Liefde swyg nie oor 'n pad wat lewe vernietig nie. Maar liefde praat om te wen, nie om te oorwin nie. Dit gebruik nie die naam van God om beheer te neem nie. Die persoon wat aanspreek, bly self onder Christus se gesag en moet bereid wees om verkeerd te wees, te luister en ook vergifnis te vra.

In 'n huwelik, vriendskap, kerkraad of span by die werk kan hierdie verskil 'n nuwe kultuur begin: minder driehoeksgesprekke, meer eerlike teenwoordigheid; minder etikette, meer spesifieke gedrag; minder openbare skaamte, meer gepaste aanspreeklikheid. Christus belowe sy teenwoordigheid nie aan 'n foutlose vergadering nie, maar aan mense wat in sy Naam die moeilike werk van waarheid, onderskeiding en herstel doen.

Christelike aanspreeklikheid praat die waarheid met die hoop om 'n mens terug te wen, nie om hom te verneder nie.

GESELS OF DINK HIEROOR

- Met wie praat jy oor 'n probleem terwyl jy eintlik met die betrokke persoon, of deur 'n gepaste veilige proses, moet praat?
- Wat is jou diepste doel in die gesprek: herstel, selfbeskerming, straf, beheer of om uiteindelik gehoor te word?

LEEF DIT VANDAG

Skryf die kern van 'n nodige gesprek in drie sinne: 'Dit is wat ek waargeneem het...', 'Dit is die uitwerking...' en 'Ek wil graag hoor hoe jy dit verstaan...'. Besluit dan of 'n private gesprek veilig is of ondersteuning nodig is.

GEBED

Here Jesus, Herder van die een wat afdwaal, bevry my van skinder, vermyding en die begeerte om te wen. Gee my waarheid sonder wreedheid, nederigheid sonder vaagheid en moed sonder roekeloosheid. Beskerm kwesbare mense en wees teenwoordig waar moeilike gesprekke in u Naam gevoer word. Amen.

ONS NOTAS EN GEBEDSAKE

VRYDAG

Liefde doen geen kwaad nie

LEES VANDAG

Romeine 13:8-14 | Esegïël 33:11

OORDENKING

Paulus skryf: 'Wees aan niemand iets verskuldig nie, behalwe die verpligting om mekaar lief te hê.' Hy gee nie hier 'n eenvoudige verbod op alle finansiële skuld nie. Hy benoem die een skuld wat nooit klaar betaal is nie: om die naaste lief te hê. Liefde is nie 'n ekstra byvoeging by God se wet nie; dit vervul die bedoeling daarvan.

Vers 10 gee 'n nugtere toets: liefde doen die naaste geen kwaad nie. Dit keer dat ons 'liefde' net as 'n warm gevoel gebruik. Ek kan nie beweer dat ek liefhet terwyl my besluit iemand se loon terughou, my grap 'n kollega verneder, my aankoop uitbuiting ignoreer, of my boodskap 'n leuen oor 'n groep mense versprei nie. Liefde vra: Wie dra die koste van my keuse?

Hier ontmoet Romeine Esegïël. Om iemand van 'n vernietigende pad te waarsku kan 'n vorm van liefde wees. Maar ook die manier waarop ek waarsku moet aan die liefdestoets voldoen. Waarheid wat met veragting, verdraaiing of genot in iemand se val gepaard gaan, dra nie die karakter van die God wat geen behae in die dood van die goddelose het nie.

Die Suid-Afrikaanse gereformeerde teoloog Nico Koopman skryf dat gebed en aanbidding mense vir openbare lewe vorm: vir konkrete gehoorsaamheid, solidariteit, geregtigheid en hoopvolle volharding. Ons Vrydaggebed mag daarom nie van die kantoor, begroting, buurt of stemhokkie afgesny word nie. Om God se wil te bid, is om bereid te word dat ons gewoontes en instellings verander.

Die Belydenis van Belhar herinner die kerk dat versoening en geregtigheid nie private ideale is nie. Die kerk moet by mense in nood staan en teen onreg getuig. In ons konteks kan liefde beteken dat ons 'n korrupte opdrag weier, 'n werker betyds en billik betaal, taalgrense oorsteek, 'n kwesbare buurmense se veiligheid ernstig neem, of nie die gewone rass spanning met nog 'n onnadenkende plasing aanhits nie.

Paulus sluit met die beeld van wakker word en Christus 'aantrek'. Ons word nie geroep om uit eie morele energie die hele land te red nie. Ons ontvang elke dag weer ons identiteit in Christus en leer om in die lig te leef. Die klein keuse om vandag geen kwaad te doen en die konkrete goeie te soek, is nie klein in God se koninkryk nie.

Liefde is die daaglikse skuld wat ek nie afhandel nie: om geen kwaad te doen en die naaste se lewe te soek.

SATERDAG

Rig my hart en voet

LEES VANDAG

Psalm 119:33-40 | Esegïël 33:11

OORDENKING

Psalm 119:33-40 bevat byna een versoek in elke reël: leer my, gee my insig, lei my, rig my hart, weerhou my oë, bevestig u belofte, weerhou die smaad en maak my lewend. Die bidder behandel gehoorsaamheid nie as 'n prestasie wat hy alleen kan vervaardig nie. Hy vra God om verstand, begeerte, aandag en handeling saam te vorm.

Dit verdiep Esegïël se 'Draai om'. 'n Mens kan met jou voete van rigting verander terwyl jou hart nog aan die ou pad vasklou. Jy kan uiterlik reg optree terwyl jou oë steeds deur hebsug, vergelyking of goedkeuring gevange gehou word. Daarom bid die psalm nie net: 'Wys my die reël' nie, maar ook: 'Rig my hart' en 'Maak my lewend.'

Gereformeerde spiritualiteit hou Woord, gebed en gehoorsaamheid bymekaar. Calvin beklemtoon dat God ons deur sy Woord leer; die Heidelbergse Kategismus beskryf die nuwe lewe as vreugde in God deur Christus; hedendaagse openbare teoloë soos Nico Koopman herinner ons dat gebed mense vir konkrete geregtigheid vorm. Hierdie verskillende aksente hoort saam: God spreek, die Gees verander ons begeertes en die nuwe lewe kry openbare hande en voete.

Kyk terug oor die week. Miskien het jy iets gehoor wat jy nie wou hoor nie. Miskien het jy 'n waarheid uitgespreek, of besef dat jy dit sagter en duideliker moet doen. Miskien het skuld swaar gevoel, of het 'n klein omdraai nuwe asem gebring. Geestelike groei is selde 'n netjiese reguit lyn. Die belangrike vraag is nie of jy 'n volmaakte week kan aanbied nie, maar of jy jou weer deur God laat rig.

Die psalm se versoek om van 'n gejaag na waardelose dinge weggekeer te word, raak ons aandag-ekonomie direk. Wat het hierdie week jou oë, tyd en emosies opgeëis sonder om lewe te gee? 'n Nuusvoer kan jou waaksaam laat voel, maar jou eintlik in vrees en verontwaardiging vasvang. Om jou oë weg te draai kan 'n daad van bekering wees sodat jy weer die werklike mens voor jou raaksien.

Môre kom die gemeente saam. Bring jou onvoltooide draai, die gesprek wat nog wag en die mens vir wie jy nie self kan verander nie. Ons kom nie om ons eie morele vordering te vier nie, maar om die lewende God te aanbid wat spreek, waarsku, vergewe en nuut maak. Sy laaste woord oor die berouvolle sondaar is nie 'te laat' nie, maar 'leef'.

Die God wat my roep om te draai, leer my die weg, rig my hart en maak my telkens weer lewend.

